

Stk. 4. Institut for Menneskerettigheder indtræder i samtlige de rettigheder og forpligtelser, som Det Danske Center for Menneskerettigheder har ved lovens ikrafttræden. Samtidig overgår centerets formue til instituttet.

Stk. 5. De nuværende medlemmer af bestyrelsen for Det Danske Center for Menneskerettigheder indtræder som medlemmer af bestyrelsen for Institut for Menneskerettigheder for den resterende tid af den periode, de er udpeget for.

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

Af *udenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (V, DF, KF og KRF):

Til § 1

2) *Stk. 2, nr. 1*, affattes således:

»1) Institut for Internationale Studier, omfattende de hidtidige aktiviteter under Dansk Udenrigspolitisk Institut, Center for Udviklingsforskning og Center for Freds- og Konfliktforskning. De hidtidige aktiviteter under Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier indgår som en særlig sektion i instituttet.«

[Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier udskilles som særskilt sektion]

Til § 13

3) Paragraffen affattes således:

»§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

[Færøerne og Grønland]

Bemærkninger

Til nr. 1

Forslagsstillerne kan tiltræde hensigten med at samle de fire udenrigspolitiske forskningsinstitutioner i ét institut, dog med en særlig status for holocaust- og folkedrabsstudier med henblik på at tilgodese dette områdes særlige behov for en egen identitet, og at samle dette institut og Det

Danske Center for Menneskerettigheder i ét center. Forslagsstillerne lægger vægt på, at der er en betydelig grad af uafhængighed i forhold til den til enhver tid siddende regering.

Forslagsstillerne ønsker, at der etableres et så nært samarbejde som muligt mellem de to institutter, både om praktiske/administrative spørgsmål og om faglige spørgsmål. Forslagsstillerne er imidlertid af den opfattelse, at den af regeringen foreslåede ledelsesstruktur er uhensigtsmæssig, virker unødigt bureaukratisk og uvægerligt vil medføre forøgede omkostninger til administration. Endvidere ses en betydelig risiko for, at den centrale ledelse vil blive en kampplads for strid om bevillinger og prioriteringer til skade for såvel forskning som menneskerettighedsarbejdet. Forslagsstillerne har på denne baggrund omarbejdet det oprindelige lovforslag til et lovforslag, hvorved ledelsesansvaret i alle spørgsmål er placeret i de respektive institutter, men med en samarbejdsforpligtelse, jf. § 11 i ændringsforslaget.

Forslagsstillerne lægger vægt på, at institutterne i praksis gennemfører et samarbejde, der både sikrer faglig synergi og etablering af fælles administrations- og servicefunktioner som f.eks. bogholderi og regnskab, lønanvisning, it, drift af kontorlokaler og bibliotek.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at disse funktioner kan tilgodeses uden etablering af en centerbestyrelse med en af udenrigsministeren udpeget formand og uden oprettelse af en stilling som centerdirektør, men kan varetages gennem et koordinationsudvalg som anført i § 11. Forslagsstillerne er opmærksomme på, at fællesfunktionerne ikke vil udgøre en selvstændig juridisk person, men vil indgå i et af institutterne på institutdirektørens ansvar og med betaling for ydelserne fra begge institutters budgetter.

I øvrigt følger ændringsforslaget udenrigsministerens lovforslag med de konsekvensændringer, der nødvendiggøres af den grundlæggende forskel i ledelsesstrukturen.

Som følge af bortfaldet af den overordnede centerbestyrelse og -direktør vil tilskuddet til hvert af institutterne blive fastsat direkte på finansloven.

Forslagsstillerne kan i øvrigt med foranstående principielle afvigelser henholde sig til de bemærkninger, der ledsager L 183. De enkelte be-